Tapınakçılar Siyonistler ve Masonlar

Üçüncü Kitap Bölüm: 15

Önceki Bölüm : Türk Masonlar

Çağdaş Tapınakçılar

Günümüzde genel olarak Masonlukta Tapınakçılar konusu ikinci planda kalmış gibidir. Bu, yüksek derecelerinin bazılarında Tapınak Şövalyelerine yer veren Eski ve Kabul Edilmiş İskoç Riti'nde de böyledir. Özellikle Amerika'da yaygın olarak uygulandığı görülen York Riti'nin son derecesinin "Tapınak Şövalyesi" adını taşıması bile pek bir şey değiştirmemektedir.

Masonluk ile hiçbir bağlantı ya da benzerliği olmayıp, özgün Tapınak Şövalyeleri Tarikatı'nı yaşattığını ileri süren örgütler de var. Bunlardan bazısı, 1804 yılında Bernard Raymond Fabré-Palaprat'ın Fransa'da kurduğu tarikatın izini sürerek günümüze dek gelmiş. Bazısı ise, kökeninin çok daha eskiye dayandığı iddiasında; örneğin içlerinden biri 1314 yılında İskoçya'da Robert Bruce tarafından kurulan tarikatın devamı olduğunu savunuyor. Diğerlerinin de kendilerine göre bir tarihçe tezi var.

Bu örgütlerden bazısı ezoterik bir nitelik taşıyor. Bazısı için -kendisini çağımızın gereklerine uyarlamış oluşundan ötürü- belki de "yarı ezoterik" diye bir sıfat kullanılabilir. Bazısı ise ezoterik bile sayılmaz. Aralarında amaçları, örgütlenme biçimi ve öğreti kapsamı bakımından belirgin farklar da var.

Bunun böyle oluşuna karşın, ara sıra birileri ortaya çıkıp, «Tapınakçılar, perde arkasından tüm dünyayı yönetiyor.» diye bir yaygaradır koparıyor. Gerek basılı olarak gerekse İnternet ortamındaki yayınlarda, bu bağlamda bir sürü komplo teorisi görülüyor. Fakat bu iddialarda "Tapınakçılar" denilirken, hangi örgütten söz edilmekte olduğu belli değil.

İyisi mi, günümüzde yeryüzünde hayli geniş çapta örgütlenmesi olan Tapınakçı tarikatlarından önde gelenlerini şöyle bir gözden geçirelim.

Avrupa Prensler Konseyi

Tapınakçıların tüm dünyayı yönetmekte olduğu ileri sürülüyor ya!...

Gelin önce şu "tüm dünya"yı Avrupa boyutuna indirgeyelim.

Sonra da ilginç bir kişiden söz edelim: Prens Michael Stewart.

Prens Michael Stewart, bu kitapta hayli değinmiş olduğumuz İskoç asıllı Stuart hanedanının bir kolundan gelme soylulardan biri... Ailesi nesillerden beri Belçika'da yaşıyor. Bizim açımızdan aslında pek önemli olmayan birçok unvanı var; "İskoçların sürgündeki kralı", "7. Albany kontu" gibi... Şu anda, Avrupa Prensler Konseyi adlı bir topluluğun başkanı. Asıl önemli olan da bu. Çünkü bu konsey, Avrupa Birliği kapsamından yer alan önemli bir danışma kurulu niteliğini taşıyor. Üstelik etkin bir kurul.

Prens Michael Stewart, birçok çağdaş şövalyelik tarikatı olduğu gibi bir de İskoçya kökenli Tapınak Şövalyeleri Tarikatı'nın da etkin üyelerinden biri...

Ona göre bu pek doğal bir olgu; çünkü İskoçların özellikle Seton, Sinclair ve Stuart ailelerinden gelenler, zaten doğuştan birer Tapınakçıdır. Onlar için bu sonradan katılmayla ya da bir inisiyasyon yöntemiyle edinilen bir nitelik değildir; kendiliğinden öyledir. Ancak böyle özel bir niteliği olmayan kişiler Tapınak Şövalyeleri Tarikatı'na katılmak üzere davet edilir.

*** * ***

Michael Stewart'a göre; günümüzde birçok Tapınak Şövalyesi örgütü var ama sadece üçü geçerlidir. Biri İskoçya'daki "Order of the Knights Templar of St. Anthony" *(Aziz Antuvan'ın Tapınak Şövalyeleri Tarikatı)* adlı örgüt... Diğer ikisinden biri, Portekiz'deki "Ordem dos Cavalieros de Cristo" *(İsa Şövalyeleri Tarikatı);* sonuncusu da İspanya'daki "Orden de Santa Maria de Montesa" *(Monteza'nın Aziz Meryem Tarikatı)*. Ötekiler ise, sonradan oluşturulmuş, aslında doğru dürüst bir tarihsel kökeni bile bulunmayan taklitçi örgütler...

19. yüzyıldan beri bu gibi tarikatların yüzlerce benzerinin sayılabileceğini belirten Prens Michael, şöyle bir tez ileri sürüyor: «14. yüzyıl başlarındaki gerçek Tapınak Şövalyelerinin, tarikatın Fransa kanadı çökertilince varlıklarını İskoçya dışında nerede sürdürmüş olduğunu söylemek olanaksızdır. Portekiz ve İspanya'daki iki tarikat, daha başından beri doğrudan bu iki ülkenin krallarının yönetimi altına alınmıştır. Nitekim bunun İskoçya'da da öyle olması gereklidir. Günümüzde İskoçyalı Tapınakçıların başlıca uğraşısı, Stuart hanedanının eski durumuna kavuşabilmesini sağlamaya yöneliktir.»

*** * ***

Günümüzde Avrupa Prensler Konseyi'ni 33 prens oluşturuyor.

Sakın bunu Eski ve Kabul Edilmiş İskoç Riti'nin herhangi bir yüksek konseyindeki üye sayısı ile bağdaştırmayın. Bu sayı sadece bir rastlantı.

Bu prenslerin hepsinin soyu, ya Merovenjlere ya da doğrudan tarihteki İsraillilerin özgün kral ailesine uzanıyor.

Dolayısıyla hepsinin kutsal soy bağını taşıdığı ileri sürülüyor.

Hani Yahudilerin sadece kendi aralarında evlenişi, Yahudi olmayan biri ile evlenen çıkarsa onu toplumlarından dışlayışları hep eleştiri konusu edilir ya!... Bu durum, Avrupa'nın "soylu" olarak anılan aileleri için de geçerli. Üstelik soyluluk dışı doğan bir çocuk gayri meşru sayılıyor.

Acaba onların da İsraillilerin Yahuda ya da Benjamin ailelerinden birine, hatta belki de her ikisine birden, dolayısıyla İsa ile Magdalena'ya dayanan bir soyu arınmış tutarak sürdürmek için böyle bir kuralı benimsemiş oldukları söylenebilir mi dersiniz?...

Ancak unutmayın, bu aileler arasında birlik ve bütünlük içinde olma düşüncesi yok. Her biri sadece kendi ülke ya da bölgesinde kendi egemenliğini korumanın peşinde. Gerekirse bir diğerinin gözünü oyabilir.

*** * ***

Avrupa Prensler Konseyi'nin Avrupa Birliği'ndeki en önemli işlevi, anayasanın düzenlenmesinde danışmanlık etmesiydi. Bunu yaparken, galiba bir ölçüde kendi eğilimleri doğrultusunda başarı sağladı ki, anayasanın hazırlanışı sırasında başta Fransa olmak üzere itirazlarda bulunanlar oldu.

O sorunun irdelenip anlaşılması, Türkiye'nin Avrupa Birliği'ne katılması açısından çok önemlidir ama bu kitabın konu kapsamı dışında kalır.

Prens Michael Stewart'a göre; bugün Fransa yeniden krallığa dönecek olsa, tahtın sahibi İspanya'da yaşamakta olan Bourbon hanedanından Anjou Dükü Louis-Alphonse olmalıdır.

1970'li yıllarda ise, Fransa Krallığı'nın yasal varisi Alain Poher idi. İkinci Dünya Savaşı sırasında Fransız direnişçiler arasında etkin rol almış, madalya kazanmış, sonra politikaya atılmış, senato başkanı olmuştu. Gerek Charles de Gaulle istifa ettiği zaman gerekse onu izleyen Georges Pompidou öldüğünde, her ikisinin de yerine vekâlet etti. Onun da ailesinin kökeni Merovenjlere kadar uzanır. Doğru dürüst, onurlu ve tutarlı bir adamdı; kendini Fransa kralı sanan Pierre Plantard gibi kaçık bir şarlatan değil.

İskoçya'da böyle bir örgüt daha var: "Militi Templi Scotia" (İskoçya Tapınak Şövalyeleri). O da 1314 yılında Robert Bruce tarafından kurulmuş olan tarikatın devamı olduğunu ileri sürüyor. Kimilerine göre,-açıkça bağlantısı bulunduğu için- merkezi Amerika'da bulunan bir diğer tarikatın koludur.

Demek ki İskoçyalı Tapınakçılar da Amerikanlaşmış.

İşte şimdi ona geliyoruz.

Amerikalı Tapınakçılar

Bernard Raymond Fabré-Palaprat tarafından 1804 yılında kurulmuş olan tarikatın uzantısı olduğunu ileri süren çağdaş Tapınakçı tarikatlarından biri, Latince "Ordo Supremus Militaris Templi Hierosolymatani" ve İngilizce "Sovereign Military Order of the Temple of Jerusalem" *(Kudüs Tapınağı'nın Egemen Askerî Tarikatı)* adını taşıyor.

Burada bu örgütün amblemlerinden birini görüyoruz. (Değişik amaçlarla birçok farklı amblem kullanılıyor.)

Bu amblemin kapsamında Masonluk ile bağlantılı hiçbir simge yer almıyor. Nitekim örgütün Masonluk ile hiçbir ilgisi yok.

Öğretisinin kapsamında ise, masonların Tapınak Şövalyeleri ile ilgili ritüellerinde yer alan öğelere rastlanabiliyor.

O kadarını da olağan saymak gerekir; çünkü hepsi de "şövalyelik kurumu" denebilecek bir ortak tarihsel kökeni sahipleniyor.

Bu tarikatın en önemli özellikleri şöyle özetlenebilir:

Gizli değildir. Ezoterik bile sayılmaz; çünkü tören ve diğer toplantıları halka açık olarak yapılır. Ancak, özel olarak duyurulmaz.

Ezoterik olmasa bile, dört dereceli bir çalışma sistemi uygulanır. Bu derecelerindeki öğreti, genel bakımdan, doğrudan Hıristiyan inançları üzerine kuruludur. Nitekim tarikata sadece Hıristiyanlar alınır. Kadınlar da erkekler ile eşit haklara sahiptir.

Kudüs ile çevresinde Hıristiyanlarca kutsal sayılan yerlerin korunması için yapılan çalışmalar desteklenir. Örgütün kolları ve birimleri, kendi çalıştıkları çevrede sosyal yardımlaşma etkinlikleri de gösterir.

Hıristiyan mezhepleri arasındaki uyuşmazlıkların giderilmesi öngörülür. Törenlerde her Hıristiyan mezhebinin kendine özgü inanç ilkeleri bakımından geçerli sayılabilecek türden ayinler uygulanır.

Tarikat, insan haklarını kendine özgü bir tutumla önemser. Hıristiyan olmayanların, dinsel bakımdan toleransla karşılanması gerektiğini savunur.

Bu örgüt, 20. yüzyıldaki yenilenmesine 1932 yılında Avrupa'da Portekiz asıllı Antonio Fóntes önderliğinde başlamış, ilk resmi çalışma iznini de 1995 yılında İsviçre'de almıştı. Günümüzde ABD eyaletlerinde 30 dolayında kolu ve iki bin kadar üyesi, Kanada ve Avrupa'nın bazı ülkelerinde birimleri var.

*** * ***

Bu kitaptaki konularla bağlantılı çağdaş örgütlerin ya merkezinin ya da üye çoğunluğunun öncelikle Amerika'da olduğu görülüyor ama hepsinin değil...

18. yüzyıl ortalarında yazıldığı ileri sürülen bir belgeye göre; Orta Çağdaki Tapınakçıların son büyük üstadı Jacques de Molay, ölümünden kısa bir süre önce, bu tarikatın yönetim yetkisini, kendinden önceki büyük üstadın yeğeni François de Beaujeu'ya emanet etmişti.

Böylece ortaya üçüncü bir "emanetçi" adı daha çıkmış oluyor. (Bernard Raymond Fabré-Palaprat, bu yetki emanetinin Jean-Marc Larmenius'a verilmiş olduğunu ileri sürmüştü.

18. yüzyıl ortalarında Almanya'da Sıkı İzleyiş adlı mason ritini kurmuş olan Baron von Hund'a göre ise, bu yetki Pierre d'Aumont adlı bir diğer şövalyeye verilmişti.)

Tapınakçıların geleneği uyarınca büyük üstadın böyle bir yetki vermesinin söz konusu olup olamayacağı, apayrı bir tartışma konusu...

Dendiğine göre; François de Beaujeu, tarikatın belge ve değerli nesnelerini kendi ailesinin arazisinde bir yere saklamıştı.

1952 yılında Jacques Breyer adlı bir Okültist, eskiden Beaujeu ailesine ait olup, Fransa'nın hemen hemen ortasındaki Anginy adlı kasabada, kendine göre Tapınak Şövalyeleri Tarikatı'nı yeniledi.

Bu yeni tarikatın benimseyişine göre; Hugues de Payen, "İsa'nın Yoksul Askerleri" adını taşıyan özgün tarikatı zaten burada kurmuştu.

Bu tarikat diğerlerinden hayli farklı...

Dediklerine göre; tarikatın o saklanmış eski belgelerini arayarak bulmak olanaksızdı. Bunun için, Tapınakçıların ruhları ile medyumlar aracılığıyla ilişki kuruldu. Belgelerin yeri öğrenildi. Tarikatı yeniden örgütlemek üzere onlardan onay alındı. Böylece yenilenen tarikatın "L'Ordre Souverain du Temple Solaire" *(Güneş Tapınağının Egemen Tarikatı)* adıyla anılması uygun bulundu.

*** * ***

Anlaşılan o ki, Jacques Breyer'in kurduğu bu tarikat, diğerlerinden hayli farklı olarak bir de halk ağzında "ruh çağırma" denilen özel bir işlem gibi, kimilerinin "Parapsikoloji" adı verilen bir alanda saydığı birtakım doğaüstü uğraşılarla haşır neşir oluyor.

Bilindiği kadarıyla, bu örgütün en önemli başarılarından biri, Monako Prensi 3. Rainier ile eşini (eski sinema aktristi Grace Kelly) tarikata almak olmuştu. Ancak sonradan bu örgütün, özellikle Julien Origas adlı bir Fransız politikacının etkisiyle kendi içine kapanık olmaktan çıkarılarak, uluslararası düzeyde politikaya bulaşan sağcı bir kurum olmaya dönüştürüldüğü görülüyor.

Julien Origas, 2. Dünya Savaşı sırasında Gestapo ile iş birliği etmiş olduğu için, savaş ertesinde yargılanarak hapis cezasına çarptırılmıştı. Bu tarikatı, İtalya'da patlamış olan P2 Locası skandalına da bulaştırdı. Bundan ötürü pek yıpranan tarikatı, 1980'li yıllarda Joseph di Mambro yeniden toparladı.

Daha önce bir Rozkruacı olan Joseph di Mambro ile birlikte tarikatın 53 üyesi, 1994 yılında aynı anda İsviçre ve Kanada'da topluca kendilerini yakarak intihar etti.

Bu olay, dünya çapında hayli yankılandı. Örgüte Satanist damgası vuruldu. Tarikat üyeleri ise şöyle bir görüş ileri sürdü:

«Onlar intihar etmedi... Ruhları Siriüs'e iletildi. Orada bedenlendiler.»

Bunu söyleyen tarikat üyeleri de 1995 yılında intihar etti.

Kimilerine göre, bu ölümlerin hiçbiri intihar değil, çok iyi düzenlenmiş ve intihar süsü verilmiş bir organize toplu cinayettir. Bu tarikatın yaptıklarından rahatsız olan birilerinin, onları topluca ortadan kaldırdığı ileri sürülüyor.

O "birileri"nin kim olabileceğine ilişkin ise hiçbir söz edilmiyor; herhangi bir ipucu verilmiyor.

Uluslararası Birliktelik

2001 yılında İngiltere'de, Tapınak Şövalyesi olduklarını ileri süren birkaç kişi "International Knights Templar Association" *(Uluslararası Tapınak Şövalyeleri Birliği)* adlı bir örgüt kurdu.

Bu girişim, amaç ve çalışma tarzı bakımından diğer çağdaş Tapınakçılar tarafından çok olumlu ve yararlı bulunarak desteklendi. Örgüt hızla gelişti.

Bu örgüt, aslında herhangi bir öğretisi olmayan, bir tür "şemsiye" niteliği taşıyor. Aralarına sadece çağdaş Tapınakçılar değil, herhangi bir tarikatın üyesi olmayan tarihçiler, hukukçular ve Tapınak Şövalyeleri konusuna özel bir ilgi duyan araştırıcılar da katılabiliyor.

Nitekim bu örgütün amacı, gerek tarihteki gerekse günümüzdeki Tapınak Şövalyeliğini incelemek, bilinçle kavramak, bu bağlamdaki bilgileri toplumsal katmanlara aktarmak, bu arada çeşitli Tapınakçı tarikatları arasında iletişim sağlamak olarak belirtiliyor. Örgütün misyonunun gereği olarak, gelecekteki dünya barışı ve insanların genel bilgi düzeyinin gelişimi bakımından eğitim ve iletişimin kaçınılmaz olduğunu savunuyorlar.

*** * ***

Bu örgütün benimsediği ilkelere göre, tüm tarikatlar için topluca geçerli olmak üzere çağdaş Tapınak Şövalyelerinin amacı, şöyle özetlenebilir:

- Yaşamda gerçek inancı aramak;
- Topluma sevgi ve saygıyla bağlanmak;
- Yoksullara, hastalara ve haksız yere suçlananlara yardımcı olmak;
- Hıristiyanların kutsal yerleri ziyaret etmelerini ve Kutsal Ülke'nin varlığının korunmasını sağlamak;
- Her türlü baskıya karşı çıkarak, düşünce özgürlüğünü savunmak;
- Şövalyeliğin soylu ideallerinin yine yaygınlaşmasını teşvik etmek;
- Tapınak Şövalyelerinin tarihini, belgelerini ve yapıtlarını korumak.

Amaçlarını böyle ortaya koyduktan sonra, Tapınak Şövalyesi olacak bir kişinin yükümlülüklerini de şöyle sıralıyorlar:

- Gerçeği kendi benliğinde aramak;
- Onurlu insan olup, söz verirken dikkat etmek ve verilen sözü tutmak;
- Adaletten yana ve haksever olup, adaletsizliklere karşı çıkmak;
- İyi ve doğru olan her şey için cesaretle savaşmak;
- Yürek temizliği ile ruhunun soyluluğunu sağlamak;
- Alçak gönüllü olmak ve özeleştiri yapmak;
- Her zaman ve her konuda en iyisini yapmaya çalışmak;
- Tarikatın amaçlarına ve diğer üyelerine içtenlikle bağlı olmak;
- İnancına sahip çıkarak onu her şeyin üstünde tutmak.

Bunlara mason ritüellerinde yer alan öğeler ile karşılaştırırsak, aralarında pek yakın benzerlikler görürüz. Nitekim yukarıda sayılmış bireysel nitelikler, masonlarca "şövalyelik erdemleri" olarak anılıyor.

Bu bağlamda çağdaş Tapınakçılar hayli duyarlılık gösteriyor. Hepsi de ayrı ayrı ama ağız birliği etmişçesine, Masonluk ile hiçbir ilgileri olmadığını, öğretilerinin masonların ritüellerinde Tapınak Şövalyeleri ile bağlantılı olmak üzere yer alan derecelerdeki öğretilerden çok farklı olduğunu ileri sürüyor.

*** * ***

Uluslararası Tapınak Şövalyeleri Birliği, 2002 yılından bu yana her yıl, uluslararası düzeyde bir kongre düzenliyor.

2005 yılında düzenlenen kongreye, yaklaşık 80 ülkeden 300 kadar delege katılmış olduğu belirtiliyor. Kendi dediklerine göre, bu kongrelerde Tapınak Şövalyeliği konusu akademik nitelikli görüşmeler yapılıyor.

Komplo teorileri üretmeye meraklı olanlara göre ise; işte bu toplantılarda Tapınakçılar, dünyanın nasıl yönetileceğini, kimin ortadaki pastadan ne gibi bir pay alacağını, Üçüncü Dünya Ülkelerinin nasıl sömürüleceğini tezgâhlıyor.

Tapınak Şövalyesi Masonlar

Her ne kadar bu bölümün başında günümüzde Masonlukta Tapınakçıların artık ikinci planda kalmış gibi olduğunu belirtmişsek de; o durum ilgili ritin simgesel dereceleri için geçerli... Yüksek derecelerde ise, "Tapınak Şövalyesi" ya da bununla ilgili bir derecenin pek önemli bir yer tuttuğu yadsınamaz.

Gerek öncelikle Amerika Birleşik Devletleri'nde yaygın uygulaması olan York Riti'nde gerekse İngiltere'de "ileri dereceler" denilen sistem kapsamında doğrudan "Tapınak Şövalyesi" diye bir derecenin bulunduğu görülüyor. Aslına bakılacak olursa, bu derecelerin sadece unvanları aynı; öğreti kapsamı ise hayli farklılık gösteriyor. Bunun nedeni de, Tapınak Şövalyeleri ile bağlantılı öğreti öğelerinin birkaç dereceye yayılmış olması.

Nitekim Eski ve Kabul Edilmiş İskoç Riti'ndeki 27. derecenin unvanı "Tapınak Komandörü Şövalyesi". Ritin Tapınak Şövalyeleri ile bağlantısı bu derecede başlıyor ama 32. derecede bütünleniyor. [Fransızcası "Chevalier Commandeur du Temple" İngilizcesi "Knight Commander of the Temple".]

Nitekim York Riti'nin son derecesi ile Eski ve Kabul Edilmiş İskoç Riti'nin ancak 32. derecesinin eşdeğer tutulması da bundan ötürü.

* * *

Masonluktaki Tapınak Şövalyeleriyle ilgili olmak üzere, Amerika Birleşik Devletleri'nde, yukarıda sözünü ettiklerimizden başka bir de "Kutsal Royal Arş Tapınak Şövalyesi Rahibi Tarikatı" adını taşıyan bir mason örgütü daha var. Bu, "Kutsal Bilgelik Tarikatı" olarak da anılıyor.

[İngilizcesi "The Order of Holy Royal Arch Knight Templar Priest" ile "The Holy Order of Wisdom"]

Bu sistemde, birbirinden bağımsız olarak çalışan 31 derece var. Sisteme adını veren "Kutsal Royal Arş Tapınak Şövalyesi Rahibi" de bunlardan biri.

Genel olarak bu masonik tarikatın York Riti'nin bir üst aşaması olduğu da söylenebilir; çünkü buna katılabilmek için, daha önce York Riti'ndeki Tapınak Şövalyesi derecesini almış olmak gerekiyor.

Tüm bunlara bakılınca, Masonlar ile Tapınakçıları bağdaştırmak pek de doğru bir iş sayılmaz. Çünkü bunlar, diğerleri gibi kendine özgü öğretileri olan birer derece; belki en üst düzeyde ama Masonluğun tümü değil.

* * *

York Riti'ndeki Tapınak Şövalyesi derecesi öğretisinin, hayli yoğun olarak Hıristiyanlık ilkeleriyle doldurulmuş, hatta yer yer dualar içerdiği görülüyor. Anlatılan öykülerin büyük çoğunluğu Tevrat'tan alınma ama Tevrat'ın sadece Yahudilere özgü olmayıp Hıristiyanlıkta ilk kutsal kitap olarak kabul edildiği unutulmamalı... İbrahim'den başlayarak Davut'tan, Tevrat'ta adı geçen diğer birkaç kişiden söz edilip, öğretinin temeli olarak benimsenen öykü bölümleri anlatıldıktan sonra, konu İsa'ya bağlanıp düğümleniyor.

Daha önce birkaç kez Eski ve Kabul Edilmiş İskoç Riti'nin farklı kültürlere uyarlanabilir bir özelliğinden söz etmiştik. Nitekim bu ritin aynı derecesinin değişik yerlerde uygulanan ritüelleri arasında da, benzerlikleri olmasına karşın hayli büyük farklar bulunduğu göze çarpıyor. Derece unvanları, simgeler, varsa öğretinin o derecedeki temeli sayılan alegorik öykü gibi öğeler aşağı yukarı aynı ama bunların aktarılışı, özellikle yorumlanışı önemli sapmalar gösteriyor.

Tıpkı bir yazarın belli bir yapıtının filme çekilmesi söz konusu olunca, birbirinden farklı biçimlerde senaryolaştırılması gibi.

* * *

Tüm bunlarda dikkati çeken ilginç bir olgu var.

Hiçbiri Tapınakçıların tarihteki bilimsel ve ticari nitelikteki etkinlikleriyle ilgilenmiyor. Varsa yoksa askerlik...

Herhalde askerlik ile bağlantılı birtakım öğelerin de simgeleştirilmesi için.

Örneğin Eski ve Kabul Edilmiş İskoç Riti'nin 27. derecesindeki en önemli ritüelik uygulamalardan biri, bu derecedeki masonların bir çember biçiminde toplanıp, ellerine aldıkları kılıçların uçlarını birleştirmeleridir. Bu iş yapılırken, şöyle bir dilekte bulunulur:

«Böylece hepimiz zihinlerimizi ve enerjimizi tek bir amaçta topladık. Kılıçlarımızı özgürlük davasına, gönüllerimizi Tanrı'nın şanına, aklımızı insanlığın aydınlanmasına, ellerimizi acı çekenlere yardıma adıyoruz.»

Ritin 28., 29. ve 30. derecelerinde de Tapınak Şövalyeleri'ne değinmeler var. Gerçi Tapınak Şövalyelerinin Paris'te 1314 yılında yakılarak idam edilen son büyük üstadı Jacques de Molay'ın anısının hep canlı tutulması, ritin 33. derecesine bırakılmış ama 29. derecede Tapınakçıların 14. yüzyıl ve sonrasında İskoçya'daki gelişimi üzerinde özenle duruluyor. Böylelikle Tapınakçılığın günümüze kadar gelen uzantısı İskoçya'ya bağlanmış oluyor. bunun, Prens Michael Stewart'ın tarikatının benimseyişiyle daha yakın düştüğü söylenebilir.

York Riti'nin son derecesiyle özdeş tutulan 32. derecede, ritin önceki tüm derecelerinde geçen öğretiler özetlenir ve masonlar simgesel olarak bir kampta toplanır. En etkileyici vurgulama da işte burada...

Tapınak Şövalyelerinin masonlara özgü bir tarz ile düzenlenmiş olan kampında, asker ve şövalyelerin çadırları en dışta bir dokuzgen, onun içinde yedigen, daha içte beşgen oluşturacak biçimde yerleştirilmiş. Onun da ortasında bir üçgen var. Üçgenin içindeki çemberin ortasında, Tapınak Şövalyeleri'nin büyük üstadının çadırı yer alıyor. (Şimdi bunun karşılığı "büyük komandör" olsa gerek.)

Tüm bunlara genel olarak bakıldığında, az önce sözünü etmiş olduğumuz çağdaş Tapınakçıları, «Bizim Masonluk ile hiçbir ilgimiz yok.» deyişlerinden ötürü haklı görmek gerekir. Hatta günümüzün gerçek Tapınakçıları onlar ise, Masonluğun sadece yüksek derecelerde Tapınak Şövalyeleri'nden esinlenmiş olduğu söylenebilir; bu Orta Çağ tarikatının devamı olma iddiası yok.

*** * ***

Tapınakçılar, Siyonistler ve Masonlardan söz ederken, bunların ortalık yerine bir de Rozkruacılar oturmuştu.

Acaba sonra onlar da çağdaş Tapınakçılar gibi gerek Siyonistler gerekse Masonlardan bağımsız olmak üzere varlıklarını sürdürdü mü?

Böyle bir sorunun soruluşu, öyle olduğunu gösteriyor.

Sonraki Bölüm : Çağdaş Rozkruacılar